

POSTANOWIENIE

14 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 14 września 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z wniosku Z. M.

z udziałem R. S. K., K. M. W., K. J. O., J. J. K. i L. S.

o stwierdzenie nabycia spadku po W. O.,

na skutek skargi kasacyjnej Z. M.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie

z 14 czerwca 2022 r., IX Ca 424/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. ustala, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni Z. M. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z 14 czerwca 2022 r., wydanego w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po W. O.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością. Wskazała, że doprowadziło do tego naruszenie art. 948 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie części dowodów przeprowadzonych w sprawie.

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Sposób prowadzenia przez sądy powszechne rozpoznające sprawę postępowania dowodowego oraz ocena dowodów po ich zgromadzeniu nie mogą stanowić zarzutu skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy jest bowiem związany ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi przez sądy *meriti* (art. 398¹³ § 2 *in fine* k.p.c.).

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

